

РЕШЕНИЕ

№ 2900

гр. София, 12.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 49 състав,
в публично заседание на 18.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Йорданова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **5455** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и следващи от ДОПК, във връзка с чл.4, ал.1 ЗМДТ.

Образувано е по жалба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.б, представлявано от В. Д., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.1, ап.3, срещу Ревизионен акт (РА) изх. № СФР19- РД77 - 4/14.01.2019г., издаден от органи по приходите в отдел „Ревизионен контрол“, дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при СО, потвърден с Решение № СОА19-РД28-10/21.03.2019г. от кмета на Столична община, с който на дружеството са определени задължения за ДНИ и ТБО за д.п. 01.01.2013г. – 31.12.2017г. общо в размер на 125038.52 лв., в т.ч. ДНИ -22181.29 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 7504.71 лв.; за ТБО – 73922.06 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 21430.46 лв.

Жалбоподателят в жалбата си, в съдебно заседание и в писмени бележки по делото, чрез процесуалния си представител, излага подробни съображения незаконосъобразност на РА с довод, че същият е постановен в противоречие с процесуалните правила и материалния закон. Твърди се, че неправилно органите по приходите са определили ДНИ и ТБО за посочените тераси в двата имота, собственост на дружеството. Посочва се още, че спорните задължения за ТБО не са определени съобразно количеството битови отпадъци – чл.67, ал.1 ЗМДТ, а пропорционално върху данъчната основа за съответния недвижим имот. Моли оспорваният ревизионен акт да бъде отменен изцяло. Претендират се разноси по

делото.

Ответникът по жалбата – Кметът на Столична община, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Моли обжалваният РА да бъде оставен в сила като правилен и законосъобразен. Моли съда, при отхвърляне на жалбата да присъди юрисконсултско възнаграждение в полза на СО.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № СФР18-РД01-50/ 20.08.2018г., издадена от началник отдел „Ревизионен контрол“ в дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при Столична община / л. 81-82 от делото/, оправомощен със Заповед № СОА16 -РД09 -718/ 07.04.2016г. на кмета на СО и с разпореждане рег. № СФР17-ВК66 -6131/ 13.11.2017г. на директора на дирекция „Ревизии и събиране на вземания“, упражняващ правомощията на териториален директор на НАП /чл.4, ал.5 ЗМДТ// л.83,86 от делото/, е възложена ревизия спрямо [фирма] с обхват задължения на дружеството за данък върху недвижимите имоти (ДНИ) и за такса битови отпадъци (ТБО) за периода 01.01.2013г.–31.12.2017г. за недвижимите имоти, притежавани от дружеството. Същата е връчена по реда на чл.32 от ДОПК на 17.09.2018г. Срока за завършване на ревизията е определен до 3 месеца от датата на връчване.

Съгласно разпоредбите на чл.117 от ДОПК Ревизионният доклад / РД/ се съставя не по- късно от 14 дни след изтичане на срока на ревизията, който срок не е спазен. РД е издаден с № СФР18-ГД26-411/29.11.2018г. /л. 50-71 от делото/. РД е връчен по реда на чл.32 от ДОПК на 26.12.2018г. В законоустановения срок не е постъпило възражение срещу РД. В срока по чл.119, ал.3 ДОПК е издаден РА № СФР19-РД77-4/14.01.2019г. / л. 23-46 от делото/. Същият акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията.

Според установяванията на органите по приходите дружеството е титуляр на вещно право на собственост върху нежилищни недвижими имоти – сгради намиращи се в [населено място], райони „С.“ и „М.“.

1. Район „С.“

1.1 Нежилищен имот – състоящ се от осми самостоятелен етаж с разгъната застроена площ от 566.00 кв.м., девети самостоятелен етаж с разгъната застроена площ от 145.00 кв.м. и покривна тераса цялата с застроена площ от 442.00 кв.м., разположени в административно-техническа сграда, построена в УПИ I, кв.12, м. „ГГЦ -зона В-17“

Имотът е придобит с НА № 186, том V, рег. № 33599, д.№936 от 13.11.2006 г. За имота е подадена декларация по чл.17 с вх. № 385/20.12.2006г., в която са декларирани както двата етажа, така и терасата, с отчетна стойност в общ размер на 392158.00 лв.; подадена е и декларация по чл.14 ЗМДТ на 24.06.2010г. в която били декларирани и трите обекта-етаж 8и 9 и покривна тераса.С декларация по чл.17 от ЗМДТ от 24.06.2010 г. са декларирани отчетните стойности на обектите по отделно като към декларацията била приложена и аналитична ведомост на с-ка 202 за периоде 01.01.2010 – 24.06.2010 г. С декларация по чл.17 от ЗМДТ от 30.03.2011 г. са декларирани променени отчетни стойности на обектите в имота, съгласно приложен оценителен доклад на лицензиран оценител и е приложена аналитична ведомост в която тези стойности са отразени.

За имота била открита партида № М0000385_061220_05.

За обектите в партидата, отчетната стойност е формирана в резултат на преценка от

лицензиран оценител като съгласно приложения към декларацията по чл.17 от ЗМДТ от 30.03.2011 г. оценителен доклад, пазарната стойност на имотите е в размер на: етаж 8 – 1109432.00 лв.; етаж 9 – 284218.00 лв. и покривна тераса – 866376.00 лв. При това положение екипът приел, че отчетната стойност на обектите в партидата е тази, посочена в декларацията по чл.17, ал.1 ЗМДТ.

За периода 2013 г. – 2017 г. данъчната оценка на имотите е както следва: етаж 8 – 596671.23 лв.; етаж 9 – 152857.47 лв. и покривна тераса – 413380.09 лв. Съпоставката на тези оценки с отчетните им стойности показва, че последните са по-високи. На основание чл.21, ал.1 от ЗМДТ задължението за ДНИ за 2013-2017 г. за обектите в партидата е определено върху по-високата стойност между данъчната оценка и отчетната стойност общо в размер на 21 187.80 лв.

При определяне на ТБО за д.п. 2013 -2017 г. от органите по приходите е била съобразена отчетната стойност на обектите в партидата. Във връзка с предоставянето на услугите по сметосъбирането и сметоизвозването, поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци е извършена насрещна проверка от Столичен инспекторат с искане от 13.09.2018 г. Получен е отговор на 16.10.2018 г. с приложено становище от началник РИ“С.“ за имота, ведно с констативни протоколи от 20.01.2013 г., 31.01.2014 г. и от 30.01.2015 г. В становището било посочено, че имота попада в сектор 3, като за периода 2013-2015 г. от дружеството има подадени декларации по чл.23 от НОАМТЦУПСО, а за периода 2016-2017 г. няма подадени такива декларации.

Съгласно заповеди на кмета на СО по чл.63, ал.2 ЗМДТ имота попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци. За 2013 -2015 г. дружеството е заявило ползването на 1 бр. съд със вместимост 1100 л. с честота на извозване 1 път седмично. През 2016-2017 г. от страна на дружеството не са подавани декларации за промяна на реда за определяне на такса битови отпадъци.

За този период за имота е са определени ТБО общо в размер на 73267.19 лв.

2. Район „М.“

2.2 Нежилищен имот – състоящ се от тераса с площ от 286,27 кв.м. от 4 служебен етаж и 3 бр. подземни парко места, находящи се в сграда – „Бизнес център Е.“, построена в УПИ VII-505,535,565,577, кв.14а, м.“К.“.

Заедно с тези имоти дружеството е придобило първи, втори и трети служебен етаж, които са били продадени през 2008 г. поради което същите не са били обект на разглеждане от органите по приходите.

Имотът е придобит с НА № 187, том V, рег. № 33600, д.№937 от 13.11.2006 г. За имота е подадена декларация по чл.17 от 19.02.2009г., в която са декларирани терасата и 3 –те парко места с отчетна стойност 21829.00 лв и 17337.00 лв.; подадена е и декларация по чл.14 ЗМДТ на 24.06.2010г. в която били декларирани и четирите обекта.

За имота била открита партида № М106_090219_15.

В отдел „ОП-р-н М.“, разглежданата партида е закрыта на основание НА от 22.07.2014 г. с който са продадени 3 бр. парко места, за които са начислени задължения до 31.07.2014 г. След извършена проверка в имотния регистър било констатирано, че покривната тераса не е продадена, поради което за нея били начислени задължения за ДНИ и ТБО. При това положение екипът приел, че отчетната стойност на обектите в партидата е тази, посочена в декларацията по чл.17, ал.1 ЗМДТ.

За периода 2013 г. – 2014 г. данъчната оценка на 3 бр. парко места била определена на 27975.63 лв. При съпоставката ѝ с отчетната стойност на паркоместата било установено, че данъчната оценка е по-виска по стойност и върху нея е определено задължението за ДНИ общо в размер на 83.05 лв.

За периода 2013-2017 г. данъчната оценка на терасата е определена на 196073.45 лв. като при сравнението ѝ с отчетната стойност на имота е установено, че тя е с по-висока стойност. На основание чл.21, ал.1 от ЗМДТ задължението за ДНИ за 2013-2017 г. за обектите в паркингата е определено върху по-високата стойност между данъчната оценка и отчетната стойност общо в размер на 1910.21 лв.

При определяне на ТБО за д.п. 2013 -2017 г. от органите по приходите е била съобразена отчетната стойност на обектите в паркингата. Върху връзка с предоставянето на услугите по сметосъбирането и сметоизвозването, поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване, извозване и обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци е извършена насрещна проверка от Столичен инспекторат с искане от 13.09.2018 г. Получен е отговор на 16.10.2018 г. с приложено становище от началник РИ“М.“ за имота. В становището било посочено, че имота попада в сектор 11, като за периода 2013-2017 г. от дружеството няма подадени декларации по чл.23 от НОАМТЦУПСО. Съгласно заповеди на кмета на СО по чл.63, ал.2 ЗМДТ имота попада в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци.

За този период за имота е са определени ТБО общо в размер на 1365.95 лв.

От Столичен инспекторат са изискани и предоставени актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове работи за месец от всяко тримесечие по години за ревизираните периоди, обобщени констативни протоколи за установяване на количествата изпълнени и неизпълнени видове дейности за седем дни от всяко тримесечие, както и фактури за начислени разходи на концесионерите [фирма], „АЕС-Х-Г.“ ДЗЗД, [фирма] / описани подробно списъка за приложенията в административната преписка/. От Дирекция „Икономика и търговска дейност“ е предоставена информация относно /не/подавани от РЛ декларации и искания по чл.23, ал.1 и чл.24, ал.1 НОАМТЦУПСО; респ. от дирекция „Финанси“ – СО относно разплатените разходи по бюджета на Столична община за сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, поддържане чистотата на териториите за обществено ползване за съответните концесионери, обслужващи районите, където са разположени обектите на облагане“, както и за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения по години от ревизирания период.

В хода на съдебното производство по делото е приета ССЕ, неоспорена от страните / л.269-274 от делото/. Вещото лице след проверка на приложените по делото документи е дало отговор на поставените му задачи.

Други доказателства не са ангажирани от страните.

С оглед установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от надлежната страна, в срока по чл.156 от ДОПК и след изчерпване възможността за обжалване по административен ред, в частта в която е потвърден с Решение № СОА19-РД28-10/21.03.2019г. от кмета на СО, поради което същата се явява ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

По валидността на акта:

Настоящият състав намира за неоснователни и оплакванията на жалбоподателя, че

при извършването на ревизията, изготвянето на ревизионния доклад и ревизионния акт, както и при издаването на потвърдителното решение на Дирекция "ОДОП", са допуснати нарушения на принципите на служебното начало, на добросъвестност и право на защита, установени съответно в чл. 5 и чл. 6 от ДОПК както и че ревизията не е приключила в законоустановения срок. От посочените основни начала на данъчно-осигурителния процес органите по приходите следва да се ръководят в действията си на всеки етап от регламентираната с ДОПК процедура по установяване публичните вземания и нарушението им действително би довело до незаконосъобразност на извършените действия и издадените актове. В настоящия случай обаче от събраните по делото доказателства не се установява да са допуснати такива нарушения. Обратно - при извършване на ревизията са спазвани всички законови изисквания, като констатациите на проверяващите органи са извършени изцяло на база служебно събраните от тях по съответния ред в хода на ревизията доказателства. Правото на защита на жалбоподателя не е било нарушено, с оглед връчването на книжа по реда на чл.32 от ДОПК, още повече, че същият е имал възможност да го упражни в пълен обем и в хода на настоящото съдебно производство.

При извършване на служебна проверка по чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът констатира, че ревизията е възложена от компетентен орган и е приключила в определения от него срок. Ревизионният акт е издаден от компетентни органи, съгласно чл.119, ал.2 от ДОПК и определя данъчни задължения за периода, за който е възложена ревизията / л.83-88 от делото/. Същият е издаден в изискуемата форма и има съдържание, в което са изложени фактическите и правните основания за издаването му. При извършването на ревизията не са били допуснати нарушения на процесуалните разпоредби, визирани в ДОПК, поради което обжалваният РА № СФР19- РД77 - 4/ 14.01.2019г., издаден от органи по приходите в отдел „Ревизионен контрол“, дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при СО, не страда от пороци, водещи до неговата нищожност. По процесуалната и материалната законосъобразност на акта:

1./ Относно определените задължения за ДНИ, съдът намира следното:

Основното възражение на дружеството по материалната законосъобразност на акта касае определянето на дънък за покривните тераси тъй като дружеството смята, че същите са обща част от сградата по смисъла на чл.38 от ЗС и са в режим на етажна собственост.

Безспорно от доказателствата по делото НА № 186, том V, рег. № 33599, д.№936 от 13.11.2006 г. и НА № 187, том V, рег. № 33600, д.№937 от 13.11.2006 г. се установява, че покривните тераси по имотните партии № M0000385_061220_05 и № M106_090219_15 са закупени и изцяло са собственост на дружеството жалбоподател. Същото е подало декларации по чл.17 и по чл.14 от ЗМДТ в които изрично е посочило тези обекти като своя собственост и е посочило отчетните стойности на същите обекти, като видно от аналитичните ведомости на дружеството за процесните периоди тези обекти са заведени като ДМА с посочените отчетни стойности. Твърденията на жалбоподателя, че тези тераси били покрив който е в етажна собственост не се подкрепят от доказателствата по делото нито бяха ангажирани доказателства, които да докажат, че тези тераси се ползват и от други собственици на някакво правно основание.С оглед на горното правилно органите по приходите са определили ДНИ и ТБО за същите за процесните период.

Правилно е била определена и основата за облагане на същите. Ревизиращият екип е

приел тяхната отчетна стойност или данъчна основа при определяне на спорните задължения, в зависимост от това коя от стойностите е по-висока, съгласно представените от дружеството счетоводни книжа и декларации. По делото не бяха представени доказателства които да оборят констатациите на органите по приходите, доколкото за цитираните ревизирани периоди по силата на чл.21, ал.1 ЗМДТ данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка по Приложение № 2 ЗМДТ.

Разпоредбата на § 1, т.17 ДР на ЗМДТ определя, че отчетната стойност е стойността, по която активът се води счетоводно в предприятието. Тя може да бъде историческа цена на придобиване при счетоводно завеждане на актива или обезценената/преоценена негова стойност, когато е извършена оценка след първоначалното му счетоводно завеждане. Следователно релевантна за определяне на размера на задълженията за ДНИ и ТБО е стойността, на която активът е заведен счетоводно – СС №4, т.2. Последващите оценки на актива, които не са намерили счетоводен израз като обезценка или преоценка, не се отразяват на отчетната стойност.

С оглед на това, че не бяха представени никакви доказателства за различна от декларираната от самото дружество отчетна стойност на имотите, съдът намира, че правилно органите по приходите са приели, че отчетната стойност на тези имоти е тази, която самото дружество е декларирало в декларациите по чл.17 и чл.14 от ЗМДТ. Според чл.14, ал.2 ЗМДТ в относимата редакция при промяна на някое обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, ДЗЛ уведомяват общината по реда и в сроковете по ал.1. Следователно подаването на данъчна декларация по чл.14, ал.1 и 3 и по чл.17, ал.1 и 2 /отм./ ЗМДТ е задължение за ДЗЛ, произтичащо пряко от закона. Неизпълнението му в срок е основание за реализиране на административнонаказателна отговорност по чл.123, ал.1 ЗМДТ. Но с това не се изчерпва значението на данъчната декларация по чл.14 ЗМДТ – тя има обвързващо за подалия я правен субект действие. Тя е частен писмен документ, подписан от лицето, сочено за неин издател и го обвързва както поради наказателната отговорност, която носи за декларирането на неверни факти и обстоятелства по силата на чл.313, ал.2 НК, така и поради декларирането на неизгодни за него такива, които обуславят възникване на данъчно задължение. След като не са налице данни за подадени други коригиращи декларации за тези имоти, именно подадените такива през 2010 г. и 2011 г., декларираното в тях става достоверно за данъчния орган.

Поради горното съдът не кредитира изготвеното заключение на вещото лице по ССЕ, тъй като определените задължения за ДНИ за процесните периоди са изготвени при изключването именно на спорните тераси, които са собственост безспорно на дружеството жалбоподател.

С оглед на горното съдът намира, че публичните вземания за ДНИ за спорните обекти на облагане са правилно определени от органите по приходите с процесния РА.

2./ Относно определените задължения за ТБО, съдът намира следното:

Според чл.62 от ЗМДТ ТБО се заплаща за услугите по събирането, извозването и обезвреждането в депа или други съоръжения на битовите отпадъци, както и за поддържането на чистотата на териториите за

обществено ползване в населените места. Размерът на таксата се определя по реда на чл.66 за всяка услуга поотделно - сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на отпадъци в депа или други съоръжения и поддържане чистота на териториите за обществено ползване и се определя в годишен размер за населеното място с решение на общинския съвет въз основа на одобрена план - сметка за всяка дейност, включваща необходимите разходи, изброени в разпоредбата. Не се спори по делото, че съгласно издадените на основание чл.63, ал.2 от ЗМДТ от кмета на Столична община заповеди, описани по-горе във фактическата част на решението имоти на жалбоподателя попадат в границите на организираното от Столична община сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци и за тях се оказват от общината услугите по сметосъбиране и сметоизвозване; обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения; поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. По делото се събраха доказателства, че услугите са извършвани през ревизирия период, което обуславя и дължимостта на ТБО за тях от собственика на имота.

Основата за облагане с ТБО е определена и при съобразяване с подадените от РЛ декларации по чл.23, ал.1 НОАМТЦУПСО след констатация, че няма издадени заповеди от кмета на Столична община за допускане на пряко договаряне във връзка с подписани договори. За имотите, по отношение на които са декларирани вида и броя на съдовете за битови отпадъци, които ще се използват през годината, размерът на ТБО е определен на основание чл.23 по реда на чл.22, т.1 от НОАМТЦУПСО, или според количеството на битовите отпадъци, който включва заплащането на услугите по чл.62, ал.1 ЗМДТ. Съгласно чл.23, ал.3 от наредбата размерът на ТБО се определя от СтОС за един съд за една година за всеки район на СО при определена честота на сметоизвозване в левове в зависимост от обема на съда като цена на услугите по сметосъбиране, сметоизвозване и обезвреждане в депа или други съоръжения, а по силата на чл.23, ал.4 предприятията заплащат и таксата за услугата по поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. За периодите за които от РЛ не са подавани такива декларации правилно и в съответствие с нормите на ЗМДТ са определени задълженията за ТБО на дружеството.

По ревизионната преписка са налични доказателства за начина, по който е организирано и осъществено обслужването на всички имоти – сключените между Столична община и съответните концесионери договори за възлагане на обществена поръчка с предмет „Събиране и транспортиране на битови отпадъци, разполагане и поддръжка на съдове за битови отпадъци, лятно и зимно почистване на улици и други места за обществено ползване“, в сила за 5-те ревизирани периода, двустранно подписани ежедневни и месечни обобщени констативни протоколи, актове за установяване на извършените и подлежащи на заплащане видове натурални работи относно почистването на обществените места и инфраструктурата, издадените фактури и други платежни документи. Налични са и доказателства за реалното предоставяне на услугата обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения – договори, въз основа на които са съставяни месечни актове за приемане и съхранение на неопасни отпадъци за обезвреждането им в депа или други

съоръжения чрез тяхното обработване, депониране, сепариране, съхраняване, транспортиране, след което са извозени за третиране в изградените на депа или други съоръжения, обслужващи населението. Приобщени са и доказателства за разплатени разходи от бюджета на Столична община за дейностите по сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци, по поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване чрез предоставени писма, картони, справки и др. от дирекция „Финанси“ – СО. Към писмата са приложени картони на направените разходи по обекти, параграфи и дейности, съдържащи фактурите и концесионерите, по които са начислени и изплатени разходи по кореспондиращите сметки по дебита на сч см 4010 Доставчици и по кредита на сч см 5013 Текуща банкова сметка в лв.

В заключение съдът намира, че ТБО за обектите на дружеството е определена в съответствие с материалния закон и жалбата в тази част следва да бъде отхвърлена. Предвид, че установените задълженията не са плащани в съответните срокове, правилно и законосъобразно органът по приходите е начислил и лихви за забава.

С оглед на горното съдът намира, че обжалваният РА е законосъобразен, фактическите констатации в него кореспондират със събраните в хода на ревизията доказателства, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и разпоредбата на чл.161, ал.1 от ДОПК, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно. Възнаграждението следва да бъде определено по реда на чл. 8, ал.1, т.5 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения / в актуалната ѝ редакция към момента на подаване на жалбата/, съобразно обжалвания материален интерес – главница и лихви общо в размер на 125038.52 лв. Поради това, и предвид обстоятелството, че ответната страна е представлявана в процеса от юрисконсулт, възнаграждението е дължимо и следва да бъде присъдено в размер на 3780.38 лв.

Така мотивиран и на основание чл.160, ал.1 от ДОПК, Административен съд – София - град, Трето отделение, 49 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.6, представлявано от В. Д., срещу Ревизионен акт (РА) изх. № СФР19- РД77 - 4/ 14.01.2019г., издаден от органи по приходите в отдел „Ревизионен контрол“, дирекция „Ревизии и събиране на вземания“ при СО, потвърден с Решение № СОА19-РД28-10/21.03.2019г. от кмета на Столична община, с който на дружеството са определени задължения за ДНИ и ТБО за д.п. 01.01.2013г. – 31.12.2017г. общо в размер на 125038.52 лв., в т.ч. ДНИ -22181.29 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 7504.71 лв.; за ТБО – 73922.06 лв. главница и лихва за забава общо в размер на 21430.46 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.6, представлявано от В. Д., да заплати по сметката на Столична община сумата в размер на 3780.38 лв. /три хиляди седемстотин и осемдесет лива и тридесет и осем стотинки/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд по реда на АПК в 14 – дневен срок от деня на съобщението, че същото е изготвено.

СЪДИЯ: